Lietas arhīva Nr. CA-0186-18/9
ECLI:LV:VAT:2018:0404.C29550914.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2018.gada 4. aprīlī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre
tiesneši R. Liepiņa un Dz. Apine
ar tiesas sēdes sekretāri G. Kāznieci

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA prasībā pret SIA "OK Būvmateriāli" par parāda piedziņu,** sakarā ar CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA pilnvarotā pārstāvja /pers. F/ apelācijas sūdzību par Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 11.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA prasība pret SIA "OK Būvmateriāli" par parāda piedziņu. Prasītājs lūdz:

1. piedzīt no atbildētāja neapmaksāto rēķinu summu LVL 35 640,39 (trīsdesmit pieci tūkstoši seši simti četrdesmit lati 39 santīmi) apmērā;
2. likumiskos procentus par neapmaksātiem rēķiniem LVL 2802,40 (divi tūkstoši astoņi simti divi lati 40 santīmi) apmērā, kopā: Ls 38 442,79;
3. piedzīt no atbildētāja līdz parāda faktiskās samaksas dienai likumiskos procentus 9,5% gadā jeb 0,02% dienā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas;
4. piedzīt no atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 1999.gada oktobrī starp SIA "OK Būvmateriāli" kā Izplatītāju un Polijas uzņēmumu CETCO EUROPE LIMITED tika noslēgts Izplatīšanas līgums.

Saskaņā ar šo līgumu SIA "OK Būvmateriāli" izplatīja Baltijas valstīs CETCO EUROPE LIMITED ražotās preces. Vēlāk preču ražošanu, kā arī preču piegādes saistības SIA "OK Būvmateriāli" priekšā pārņēma CETCO EUROPE LIMITED meitas uzņēmums Cetco Poland SP.z.o.o. Pildot savas saistības, Cetco Poland SP.z.o.o piegādāja pasūtīto preci SIA "OK Būvmateriāli" laicīgi un bez kavējumiem.

Sākot ar 05.01.2010. SIA "OK Būvmateriāli" pārtrauca apmaksāt rēķinus par piegādāto preci.

Saskaņā ar sabiedrības Cetco Poland SP.z.o.o un SIA "OK Būvmateriāli" abu pušu parakstītām pavadzīmēm Nr.FVW/09/1609, Nr.FVW/09/1615, Nr.FVW/09/1645/, Nr.FVW/09/1646, Nr.FVW/09/1655, Nr.FVW/09/1664, Nr.FVW/09/1666, Nr.FVW/10/0090 sabiedrība CETCO POLAND Sp.z.o.o. ir piegādājusi, bet SIA "OK Būvmateriāli" ir pieņēmusi preci, bet nav apmaksājusi rēķinus par kopējo summu 50 712 *euro* vai (Ls 35 640,39 pēc LB kursa EUR/Ls- 0,702804).

Saskaņā ar to, ka arī preču pavadzīmēs ir norādīts to apmaksas termiņš – 60 dienas no pavadzīmes izrakstīšanas dienas, pēdējais pavadzīmes apmaksas termiņš ir 2010.gada 4.aprīlis, tomēr minētājā termiņā preču apmaksa nav veikta. Arī pēc vairākkārtējiem sabiedrības CETCO POLAND Sp.z.o.o. atgādinājumiem minētā summa netika samaksāta.

2011.gada 7.aprīlī CETCO POLAND Sp.z.o.o. izsniedza /pers. I/ pilnvaru veikt darbības, kas saistītas ar SIA "OK Būvmateriāli", parāda piedziņu, saskaņā ar CETCO POLAND Sp.z.o.o. piestādītiem rēķiniem (kuri nav apmaksāti līdz šim brīdim).

Sakarā ar to, ka CETCO POLAND Sp.z.o.o. izveidojās parāds, ar 10.05.2011. pirmstiesas brīdinājumu SIA "OK Būvmateriāli" tika piedāvāts apmaksāt parādu CETCO POLAND Sp.z.o.o. vai vienoties par parāda dzēšanas grafika sastādīšanu, uz ko SIA "OK Būvmateriāli" paziņoja, ka pretenzijai nepiekrīt. Savas saistības CETCO POLAND Sp.z.o.o. ir izpildījusi pilnā apmērā, piegādājot preci noteiktā vietā un saskaņā ar pasūtījumu, bet noteiktajā laikā nav saņēmusi samaksu par piegādāto preci.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, par samaksas kavējumu sabiedrībai CETCO POLAND Sp.z.o.o. ir tiesības aprēķināt likumiskos 6 procentus gadā jeb 0,5 procentus mēnesī par katru kavējuma dienu no parāda summas.

SIA "OK Būvmateriāli" kopējais parāds uz 2011.gadu 10.maiju ir 54 699,48 *euro*, kas sastāv no pamatparāda 50 712 *euro* apmērā un likumiskajiem procentiem 3 987,48 *euro* apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1427., 1587., 1590., 1759., 1765., 1838., 2021.pantu.

2014.gada 23.maijā un 2016.gada 6.jūnijā atbildētājs tiesā iesniedzis paskaidrojumus (lietas 1.sējuma 148.-149.lapa, lietas 3.sējuma 64.- 67.lapa), kuros lūdz noraidīt prasību un norādīts, ka prasītājam nav prasījuma tiesību pret atbildētāju. Prasību pret atbildētāju cēla sabiedrība "Cetco Poland Sp.zo.o.o. Komandytowo Akcyjna". Savukārt prasība tiek pamatota ar CMR dokumentiem (preču pavadzīmēm), saskaņā ar kuriem preču piegādi atbildētājam veica Polijas sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o." (atbildētājs neatzīst prasītāja apgalvojumu par preču piegādi, jo preces netika pasūtītas un attiecīgi saņemtas.) Tas nozīmē, ka, atbilstoši paša prasītāja iesniegtajiem dokumentiem, parāds par preču piegādi izveidojās par sabiedrības "Cetco Poland Sp. zo.o.o." piegādātajām precēm. Secīgi, prasījums pret atbildētāju var būt tikai šai sabiedrībai, nevis prasītājam.

Prasības pieteikumam ir pievienotas divas Polijas Uzņēmumu reģistra izziņas, kas bija aktuālas uz 2011.gada 23.martu. Saskaņā ar šiem dokumentiem uz augstākminēto datumu Polijas Uzņēmumu reģistrā bija ierakstīta gan sabiedrība "Cetco Poland Sp.zo.o.o. Komandytowo Akcyjna", gan sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o". Turklāt abām sabiedrībām ir atšķirīgs reģistrācijas numurs un dalībnieku sastāvs. No Polijas Uzņēmumu reģistra sniegtajām ziņām izriet, ka sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o" ir sabiedrības "Cetco Poland Sp.zo.o.o. Komandytowo Akcyjna"

komplementārs jeb dalībnieks. Iepriekš izklāstītais dod pamatu atzīt, ka abas sabiedrības ir patstāvīgie tiesību subjekti. Atbildētājs vairākkārtēji aizrādīja prasītājam uz šo trūkumu. Tiesa dažas reizes atlika lietas izskatīšanu, lai dotu iespēju prasītājam iesniegt papildu dokumentus, kas pierādītu prasītāja prasījuma tiesības. Taču līdz pat šim brīdim šis trūkums netika novērsts.

Saskaņā ar prasītāja iesniegtajiem dokumentiem samaksas termiņš par pēdējo preču partiju ir iestājies 2010.gada 10.aprīlī. Savukārt prasība tika celta 3,5 gadus vēlāk, t.i. 2013.gada decembrī. Atbilstoši Komerclikuma 406.pantam no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst trīs gadu laikā.

2011.gada maijā atbildētājs ir saņēmis pretenziju par parāda esamību. Taču šī pretenzija nevarēja pārtraukt noilgumu, jo to parakstīja sabiedrība "Cetco Poland Sp.zo.o.o. Komandvtowo Akcyjna", kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja /pers. I/. Tā kā Atbildētājam nebija līgumiskās attiecības ar šo sabiedrību un šī sabiedrība nav piegādājusi atbildētājam preces, šis paziņojums nevar radīt tiesiskas sekas izskatāmajā lietā. Tikai kreditora (nevis trešās personas) atgādinājums parādniekam var pārtraukt noilgumu. Citas personas nosūtīta pretenzija nav saistoša parādniekam, līdz ar ko viņam nav pienākums celt iebildumus pret to. Tāpēc ir pamats uzskatīt, ka sabiedrības "Cetco Poland Sp. zo.o.o." prasījumam (pat tad, ja tas tiešām pastāvētu) ir iestājies noilgums.

Latvija un Polija pievienojās konvencijai "Par kravu starptautisko autopārvadājumu" (CMR konvencija). Šī konvencija ir attiecināma uz prasītāja apgalvotajām preču piegādēm. To pierāda kaut vai tas apstāklis, ka preču pārvadāšanai tika noformēta CMR pavadzīme.

Saskaņā ar CMR konvencijas 4. un 5.pantu, pavadzīme apstiprina pārvadājuma līguma noslēgšanu un to sagatavo trijos eksemplāros (pa vienam eksemplāram katrai pusei: nosūtītājam, pārvadātājam un saņēmējam). Saņēmēja paraksts uz pavadzīmes pierāda preces saņemšanas faktu. Ja pavadzīme nesatur saņēmēja parakstu, nosūtītājam ir pienākums pierādīt kravas izsniegšanu.

Atbildētājs iesniedza tiesai izziņu par to, ka 2009.gadā tikai divi darbinieki (/pers. M/ un /pers. N/) bija tiesīgi parakstīt dokumentus par preču saņemšanu. Neviena no šīm personām nav parakstījusi prasītāja iesniegtās pavadzīmes. Tā vietā uz pavadzīmēm ir /pers. O/ un /pers. P/ paraksts.

Lietas materiālos atrodas Valsts ieņēmumu dienesta izsniegtā izziņa, saskaņā ar kuru atbildētājs nav nodarbinājis šīs personas laika posmā no 2009.gada 1.novembra līdz 2015.gada 30.novembrim. Šobrīd veidojas absurda situācija, kad prasītājs mēģina pamatot savu prasījumu pret atbildētāju ar tādiem dokumentiem, kurus atbildētājs nemaz nav parakstījis. Starp prasītāju vai sabiedrību "Cetco Poland Sp. zo.o.o.", no vienas puses, un atbildētāju, no otrās puses, nav noslēgts neviens rakstveida līgums par preču piegādi. Vienīgais pierādījums par šāda līguma esamību varētu būt tikai abu pušu parakstīta pavadzīme, kuru prasītājs nevar uzrādīt tiesai. Vēl divas pavadzīmes vispār nav parakstītas no atbildētāja puses, t.i. attiecīgajā vietā nav atrodams neviens paraksts. Prasītājs nevarēja izskaidrot tiesai atbildētāja paraksta neesamību un paskaidrot, kāpēc šāda pavadzīme būtu saistoša atbildētājam. Turklāt šajās pavadzīmēs kā preču nosūtītājs un saņēmējs ir norādīta viena un tā pati persona, proti, atbildētājs. No šīm pavadzīmēm izriet absurds secinājums, ka atbildētājs piegādāja preces pats sev.

Atlikušās divas pavadzīmes parakstīja persona, kuru nav iespējams identificēt (t.i. pavadzīmēs nav norādīts nedz vārds, nedz uzvārds). Prasītājs nevarēja sniegt precīzāku informāciju par personu, kas parakstīja šīs pavadzīmes, un viņas saikni ar atbildētāju. Atbildētājs iesniedza tiesai savu darbinieku /pers. M/ un /pers. N/ notariāli apliecinātus parakstu paraugus. Pat nespeciālists var konstatēt, ka paraksts uz augstākminētajām pavadzīmēm neatbilst šo divu darbinieku parakstam. Uz dažām pavadzīmēm tika uzlikts apaļš zīmogs "OK Būvmateriāli". Atbildētājs pavadzīmēm izmantoja speciāli šim nolūkam izgatavotu zīmogu ar uzrakstu "OK Būvmateriāli pavadzīmēm". Lietas materiālos atrodas atbildētāja iesniegtās pavadzīmes, kurām tika uzlikts tieši šis zīmogs.

Daudzās pavadzīmēs kā preču izsniegšanas vieta tiek norādīta Jūrmala, LV- 2003.

Atbildētājs vēlas paskaidrot, ka visas pie sabiedrības "Cetco Poland Sp. zo.o.o." pasūtītās preces vienmēr tika piegādātas uz atbildētāja noliktavu /adrese/. Šāda kārtība ir absolūti loģiska, jo tikai šādā veidā atbildētājs var būt drošs, ka preču pieņemšanai īpaši apmācītie darbinieki (/pers. M/ un /pers. N/) varēs pārbaudīt saņemtās preces atbilstību līgumam. Prasītājs nevarēja iesniegt tiesai nevienu pavadzīmi, par kuru starp pusēm nepastāvētu strīds (t.i. atbildētājs tiešām saņēma preces un samaksāja par tām) un kurā kā piegādes adrese būtu norādīta nevis atbildētāja noliktava, bet cita vieta.

Prasība pret atbildētāju tika celta 3,5 gadus pēc tam, kad ir iestājies samaksas termiņš pēdējai preču partijai. Ilgstoša izvairīšanās no vēršanās tiesā kopsakarā ar augstākminētajiem apstākļiem ir vērtējama kritiski. Papildu šaubas par prasības pamatotību rada tas, ka sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o." turpināja piegādāt preces arī pēc tam, kad atbildētājam (pēc paša prasītāja apgalvojuma) izveidojās parāds. Piemēram, 2010.gada 9.februārī sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o." esot piegādājusi atbildētājam preces par kopējo summu 4 632 *euro*. Uz šo datumu, pēc prasītāja viedokļa, atbildētājam bija parāds 46 080 *euro* apmērā. Neviens saprātīgs komersants nebūtu turpinājis piegādāt savam klientam preces uz nomaksu, ja klients nebija norēķinājies par pēdējām septiņām piegādēm.

Divus gadus pēc prasības celšanas prasītājs iesniedza tiesai /pers. S/ it kā noformēto pasūtījumu par strīdus precēm. Atbildētājs lūdz tiesu kritiski vērtēt šo dokumentu. /pers. S/ tiešām līdz 2010.gada 30.aprīlim strādāja pie atbildētāja. Taču pēc tam viņu pārvilināja sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o.", un tagad viņš sadarbojas ar šo uzņēmumu, tādējādi radot tiešu konkurenci atbildētājam. Pirms 2010.gada atbildētājs bija sabiedrības "Cetco Poland Sp. zo.o.o." produkcijas izplatītājs Baltijas valstīs. Pēc /pers. S/ pārvilināšanas (un attiecīgi /pers. S/ pieejamās konfidenciālās informācijas par atbildētāja klientiem Baltijas valstīs iegūšanas) sabiedrība "Cetco Poland Sp. zo.o.o." sāka izplatīt savas preces pa taisno klientiem Baltijas valstīs. Tā kā šobrīd /pers. S/ ir cieši saistīts ar sabiedrību "Cetco Poland Sp. zo.o.o." un ir finansiāli atkarīgs no tās, prasītājs varētu izmantot šo apstākli savā labā.

Tiesa uzlika prasītājam par pienākumu sniegt informāciju par /pers. S/ sadarbību ar sabiedrību "Cetco Poland Sp. zo.o.o.". Vienu reizi lietas izskatīšana jau tika atlikta, lai atkārtoti dotu prasītājam iespēju iesniegt tiesas pieprasītās ziņas.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 112. panta ceturto daļu, norādīts, ka tiesa var atzīt par pierādītu faktu, ka /pers. S/ kopš 2010.gada 30.aprīļa palīdz sabiedrībai "Cetco Poland Sp. zo.o.o." izplatīt tās produkciju Baltijas valstīs.

/pers. S/ e-pasta sūtījums ir vērtējams kritiski arī sekojošu apsvērumu dēļ.

Pirmkārt, šajā pasūtījumā ir norādīts tikai viens produkts: Bentomat. Savukārt preču pavadzīmēs parādās vairāki produkti: Bentomat, Saline Seal un Redstop. Otrkārt, preču pavadzīmju kopējā summa (neskatoties uz to, ka šajos dokumentos ir ietverti vēl divi papildu produkti) ir gandrīz par 20 000 *euro* mazāka nekā pasūtījumā minētā naudas summa.

Treškārt, rēķinos norādītais pasūtījuma numurs neatbilst /pers. S/ epasta norādītajam numuram. Ja /pers. S/ it kā noformētajam pasūtījumam tika piešķirts numurs 3P/BL201009, tad pavadzīmēs tiek norādīts atšķirīgs atbildētāja pasūtījuma numurs: 3P/BL201009/SB 1268 vai 2/C111109.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs lūdz tiesu pilnībā noraidīt celto prasību.

2017.gada 13.martā saņemti atbildētāja papildus paskaidrojumi par prasību (lietas 4.sējuma 29.-31.lapa), kur norādīts, ka iebildumi pamatoti ar Civillikuma 1405. un 1410. pantu, Dokumentu juridiskā spēka likuma 4. panta pirmo un ceturto daļu, 5.pantu, likuma „Par grāmatvedību" 7. pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.916 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība", 3.3.pantu.

Atsaucoties uz minēto regulējumu, atbildētājs vērš uzmanību, ka pretēji prasītāja prasībā norādītajam apgalvojumam, starp atbildētāju un prasītāju netika noslēgts kāds līgums, pamatojoties uz kuru prasītājs varēja veikt prasībā minēto preču piegādi (pēc pavadzīmēm FVW/09/1609, FVVV/09/1615, FVVV/09/1645, FVVV/09/1646, FVVV/09/1655, FVW/09/1664, FVVV709/1666, FVW/10/0090) un prasīt apmaksu par prasībā norādīto preču summu (pamatparāda summu) 50712,00 *eiro*. Atbildētājs nav saņēmis prasībā minēto preci (pēc pavadzīmēm FVVV/09/1609, FVVV/09/1615, FVVV/09/1645, FVVV/09/1646, FVVV/09/1655, FVVV/09/1664, FVVV/09/1666, FVVV/10/0090).

Atbildētājs nav pasūtījis prasītāja tiesai iesniegto /pers. S/ (it kā Atbildētāja vārdā noformēto) pasūtījumā norādīto preci. Atbildētājs atsaucas uz Vidzemes apgabaltiesas 2017. gada 17. janvāra lēmumu, kur norādīts, ka "tiesa atzina, ka pastāv strīds par preču piegādi un saņemšanu, ko apstrīd atbildētājs, (lēmuma 2.lpp.). Šai sakarā, atbildētājs papildus paskaidro, ka nevar apliecināt vai apstrīdēt prasībā norādītās preces piegādi no Polijas uz Latviju, bet norāda, ka atbildētājs nav saņēmis nedz prasībā minēto preci, nedz kādu to daļu.

Atbildētāja ieskatā, attiecībā pret prasītāju ir veikts kāds, iespējams, krāpniecisks darījums, kura rezultātā prasītāja Latvijā piegādāto preci, bija saņēmušas kādas trešās (nenoskaidrotas) personas, kuras nav atbildētāja darbinieki un/vai pārstāvji.

Prasītāja civillietai pievienotie dokumenti, kuri prasītāja ieskatā pierāda prasītāja preču piegādi un saņemšanu, tai skaitā "International Consignment Note CMR", ir izrakstīti uz piegādes adresi Jūrmalā, "Priedaine", kas nav bijis atbildētāja darbu veikšanas objekts, un ir parakstīti no personu puses, kas nav bijuši atbildētāja darbinieki.

Atbildētājs uzskata, ka prasītāja ilgstošā izvairīšanās no vēršanās tiesā kopš 2010. gada 10.aprīļa līdz 2013.gada decembrim; sagrozītu faktu iekļaušana prasības tekstā (piem. 1999. gada izplatīšanas līguma nosacījumi krasi atšķirās no prasībā minēto pavadzīmju apmaksas, preču piegādes un pasūtījumu veikšanas noteikumiem un tas nekādā viedā nav attiecināms uz prasījumā ietverto prasību); nespēja tiesvedības laikā kopš 2013.gada decembra līdz pat šim brīdim savākt un iesniegt tiesā nepieciešamos pierādījumus par prasījuma tiesību un prasījuma priekšmeta esamību, liecina par prasības kritisku uztveri un acīmredzamu nepamatotību.

Bez tam, atbildētājam nav saprotama prasītāja motivācija uzturēt prasību, kad ir acīmredzams fakts, ka atbildētājs nav saņēmis prasībā norādīto preci, nevienam prasībā pievienotajam dokumentam nav juridiskā spēka un šiem dokumentiem nav un nevar būt pierādījuma spēks šajā prasībā.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis ar parakstu apliecināja, ka prasību uztur pilnā apmērā.

Ar Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.novembra spriedumu prasība noraidīta.

Spriedums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

Tiesa pievienojusies Vidzemes apgabaltiesas 2017.gada 17.janvāra lēmumā (lietas 3.sējuma 152.-154.lapa) norādītajam, un nav apšaubījusi, ka prasītājs ir persona, kurai ir prasības tiesības. Lietā esošie pierādījumi norāda uz uzņēmuma pārveidošanu un tiesību pēctecību, jo reģistrācijas un nodokļu maksātāja numuri sakrīt, tie nav mainīti. No interneta vietnē pieejamiem datiem redzams, ka saskaņā ar Polijas tiesību aktiem jautājumu par uzņēmējdarbības subjekta iekļaušanu reģistrā un izslēgšanu no tā regulē 1997.gada 20.augusta likums par Valsts tiesu reģistru (Likumu Vēstnesis, 2013. gads, 1203. ieraksts). Saskaņā ar šī likuma 17.panta pirmo daļu reģistrā iekļautie dati ir uzskatāmi par pareiziem (https://e-justice.europa. eu/ content_business_registers_in_member_states).

Lietā ir iesniegti divi apliecināti un iztulkoti dokumenti no Polijas Valsts tiesu reģistra pēc stāvokļa uz 23.03.2011. un 26.01.2015., no kuru ieraksta 6.1 sadaļas redzams, ka uzņēmums Cetco POLAND, CETCO sabiedrība ar ierobežotu atbildību, ierobežotu akciju sabiedrība ar reģistrācijas numuru REGON: 510706053, NIP: 7451594330, tika izveidota sabiedrības pārveidošanas rezultātā. Tajā norādīts, ka sabiedrība izveidojās sabiedrības pārveidošanas rezultātā: Cetco Poland sabiedrība ar ierobežotu atbildību, mītnes vieta Korpelē, pārveidota par sabiedrību: Cetco Poland Cetco sabiedrība ar ierobežotu atbildību ierobežotu akciju sabiedrība ar mītnes vietu Korpelē (lietas 17.-26.lapa., 1.sēj., 80.lapa, 2.sēj.).

Saskaņā ar 2016.gada 2.jūnijā iesniegto Polijas ieņēmumu dienesta 24.12.1998. lēmumu (tulkojumā norādīts 21.12.1998.), pieteicējam Cetco Poland Spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia (sabiedrība ar ierobežotu atbildību) ir piešķirts nodokļu identifikācijas numurs 745-15-94-330, kas sakrīt ar 01.06.2010. reģistrētās CETCO POLAND, CETCO Sabiedrības ar ierobežotu atbildību (Spolka Komandytowo Akcvjna) nodokļu identifikācijas numuru (lietas 52.-56.lapa, 3.sēj.). Uz CMR pavadzīmes par preces iekraušanu 2009.gada 6.novembrī Polijā un saņemšanu 2009.gada 9.novembrī Latvijā, ir redzams zīmoga nospiedums ar uzrakstu CETCO Poland Sp.z.o.o., nodokļu maksātāja numuru 745-15-94-300 un daļēji reģistrācijas numuru REGON:51070…53 (lietas 37., 41.lapa, 1.sēj.,58.lapa, 2.sēj.). Uz prasītāja iesniegtajiem pārdošanas rēķiniem ir norādīts uzņēmuma, kas izrakstīja rēķinu, nodokļa maksātāja numurs PL745-15-94-300 un reģistrācijas numurs 510706053 (lietas 36., 38.-40., 44., 46.-48., 52., 54.-56., 60., 62.-64., 68., 70.-72., 76., 78.-80., 84., 86., 87., 91., 93.-95. lapa, 1.sēj.),

Spriedumā norādīts, ka konkrētā lieta par preču pirkšanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un par samaksas veikšanu uzskatāma par civillietu, līdz ar to šajā civillietā un jurisdikcijas noteikšanā piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr.1215/2012 "Par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās" (turpmāk-Brisele I bis).

Lietā nepastāv strīds, ka prasība pamatoti celta Latvijas tiesā. Lietā nodibināts, ka strīds ir par preču iegādi un piegādi no Polijas uz Latviju laikā no 2009.gada novembra līdz 2010.gada februārim, preču pārdevējs ir Polijas uzņēmums. Tā kā atbildētājas domicils ir Latvijā, strīds izšķirams Latvijas tiesā pēc piekritības saskaņā ar Civilprocesa likuma noteikumiem.

Prasītājs atsaucies uz starp pusēm 1999.gada oktobrī noslēgto Izplatīšanas līgumu (lietas 1.sējuma 112.-144.lapa). Atbildētājs norāda, ka 1999. gada izplatīšanas līguma nosacījumi krasi atšķirās no prasībā minēto pavadzīmju apmaksas, preču piegādes un pasūtījumu veikšanas noteikumiem un tas nekādā veidā nav attiecināms uz prasījumā ietverto prasību. Pārbaudot rakstveida pierādījumus, tiesa konstatējusi, ka šie atbildētāja argumenti ir pamatoti. Nevienā no prasībā uzskaitītajiem rēķiniem un ar tiem saistītajiem dokumentiem nav atsauces uz minēto līgumu, arī prasītāja iesniegtajā /pers. S/ sagatavotajā un nosūtītajā Pasūtījumā Nr.3P/BL201009 nav atsauces uz šo 1999.gada Izplatīšanas līgumu. To, ka prasības pamatā faktiski nav no šī līguma izrietošo saistību nepildīšana, netieši apliecinājis arī pats prasītājs, ceļot prasību Latvijas Republikas vispārējās jurisdikcijas tiesā, lai gan 1999.gada 1.oktobra Izplatīšanas līguma 16.punktā puses ir vienojušās, ka jebkuru strīdu, kas izriet no šī līguma vai ir ar to saistīts, šķīrējtiesā Londonā izšķir viens šķīrējtiesnesis [..], ka līgums visādā ziņā tiek pakļauts un ir sagatavots atbilstoši Anglijas likumiem, un ikviena līgumslēdzēja puse ir pakļauta Anglijas tiesu neekskluzīvajai jurisdikcijai. Izvērtējot pušu attieksmi kopsakarā ar rakstveida pierādījumiem lietā, tiesa secinājusi, ka minētais Izplatīšanas līgums nav attiecināms uz celto prasību. Tiesa nav konstatējusi, ka attiecībā uz prasībā norādīto strīdu puses būtu vienojušās par tā izskatīšanu šķīrējtiesā.

Prasītājs prasību pamatojis ar Latvijas Republikas Civillikuma normām. Tiesa konstatējusi, ka strīda izšķiršanai nav piemērojamas Latvijas likumu normas, jo saskaņā ar Civillikuma 25.pantu, noteikumi piemērojami, ciktāl starptautiskajos līgumos un konvencijās, kurās piedalās Latvija, nav noteikts citādi.

Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980.gada 11.aprīļa Konvencija par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem (turpmāk arī- Konvencija) tiek piemērota preču pirkuma- pārdevuma līgumiem starp pusēm, kuru uzņēmumi atrodas dažādās valstīs, kad šīs valstis ir līgumslēdzējas valstis vai arī kad, atbilstoši starptautisko privāto tiesību normām, ir piemērojamas līgumslēdzējas valsts tiesības.

Polija un Latvija ir minētās Konvencijas dalībvalstis, līdz ar to strīda izšķiršanā piemērojamas Konvencijas normas, ciktāl tās regulē iztirzājamās attiecības. Latvija un Polija ir Konvencijas dalībvalstis un atbilstoši Konvencijas 1.panta pirmās daļas a) apakšpunktam, Konvencija ir piemērojama tieši. To paredz arī tiesību doktrīna. Ja tiesa konstatē, ka strīds izriet no starptautiska preču pirkuma-pārdevuma līguma, kas ietilpst Konvencijas tvērumā saskaņā ar tās 1.panta pirmās daļas a) apakšpunktu, Konvencija jāpiemēro pat tad, ja puses uz to nav atsaukušās ne līgumā, ne paskaidrojumos tiesā.

Saskaņā ar Konvencijas 7.panta pirmo daļu Konvencija ir jāpiemēro autonomi no jebkādām nacionālām tiesībām, tas nozīmē, ka papildus nav jāmeklē atbilstoša norma nacionālajās tiesībās. Ņemot vērā minēto, pušu tiesiskajām attiecībām ir piemērojamas Konvencijas normas.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka jautājumi, kuri nav atrunāti konvencijā, izvērtējami pēc Polijas Republikas tiesību aktiem sekojošu iemeslu dēļ.

Konkrētajā gadījumā starptautiskais tiesību akts, kas regulē strīda izšķiršanā piemērojamo tiesību aktu jautājumu, ir 1980. gada 19. jūnijā Romā parakstītā Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Romas konvencija), kurai Latvija pievienojusies 2005. gada 8. decembrī, izdodot likumu "Par Konvenciju par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos Konvencijai par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā 1980. gada 19. jūnijā, un Pirmajam un Otrajam protokolam par tās interpretāciju, ko veic Eiropas Kopienu tiesa". Atbilstoši Romas konvencijas 1. panta pirmās daļas noteikumiem tās normas piemērojamas līgumsaistībām jebkurā situācijā, kurā ir izvēle starp dažādu valstu tiesību aktiem. Atbilstoši 4. panta pirmās daļas noteikumiem, ciktāl nav izdarīta izvēle attiecībā uz līgumiem piemērojamiem tiesību aktiem, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, ar kuru tas ir visciešāk saistīts. Savukārt saskaņā ar 4. panta otrās daļas noteikumiem līgums uzskatāms par visciešāk saistītu ar to valsti, kurā līgumam raksturīgo izpildījumu veikušajai pusei līguma noslēgšanas laikā ir struktūras galvenā pārvalde. Tiesa secina, ka puses nav izdarījušas izvēli attiecībā uz strīda risināšanai piemērojamajiem tiesību aktiem saskaņā ar Romas konvencijas 3. pantu, tādēļ ir piemērojams 4. pants, atbilstoši kuram līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, ar kuru tas visciešāk saistīts, proti, kur ir jāveic līgumam raksturīgais izpildījums. Tiesa pievienojusies Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 20. aprīļa spriedumā lietā Nr. C27179312 (SKC-74/2016) paustajām atziņām, ka minētais kritērijs starptautisko tiesību normu vienotas piemērošanas nolūkā ir attiecināms arī uz izskatāmo gadījumu, atzīstot, ka par līgumam raksturīgo izpildījumu ir uzskatāms uzņēmuma prasītāja izpildījums. Šādu izpratni apstiprina arī Milānas Universitātes pārstāvja Mario Džuljāno un Parīzes Universitātes I profesora Pola Lagāra 1980. gada Ziņojumā par Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, apkopojot nacionālo tiesu spriedumos ietvertās atziņas attiecībā uz 4. panta piemērošanu norādītais: "konkrētajam līgumam raksturīgais izpildījums neizpaužas naudas izteiksmē, jo vienas puses naudas maksājums kā pretizpildījums mūsdienu ekonomikā būs klātesošs visos gadījumos. Līgumam raksturīgais izpildījums ir tas, par kuru veicama samaksa atkarībā no līguma veida – preču piegāde, īpašuma lietošanas tiesību piešķiršana, pakalpojuma sniegšana, pārvadājumi, apdrošināšana, banku operācijas, nodrošinājums utt.; šis izpildījums parasti ir līgumiska darījuma "smaguma centrs" un sociāli ekonomiskā funkcija." (skat.www.vvc.gov.lv/export/ .../31980Y1031x01x.doc).

Līgumiem, kas noslēgti 2009.gada 17.decembrī un pēc tam piemērojama EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām jeb Roma I regula. Minētās Regulas 4. panta a. apakšpunktā norādīts, ka ciktāl par tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, nav izdarīta izvēle saskaņā ar Regulas 3. pantu un neskarot 5. līdz 8. pantu, preču iegādes līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pārdevējam ir pastāvīgā mītnesvieta. Lietā nepastāv strīds, ka prasītāja pastāvīgā mītnesvieta ir Polijas Republika. Tātad, jautājumiem, kuri nav regulēti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980.gada 11.aprīļa Konvencijā par starptautiskajiem preču pirkuma- pārdevuma līgumiem piemērojami Polijas Republikas normatīvie akti.

Atbildētājs, atsaucoties uz Latvijas Republikas Komerclikuma normām, norāda, ka prasībai ir iestājies noilgums.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka jautājumā par noilgumu ir jāpiemēro 1964.gada Polijas Republikas Civilkodekss, kura 118.pants nosaka – "ja atsevišķos noteikumos nav noteikts citādi, noilguma termiņš ir desmit gadi, bet prasījumiem, kas saistīti ar periodiski izpildāmām darbībām vai komercdarbības veikšanu-trīs gadi." 120.pantā noteikts, ka noilguma sākums skaitāms no brīža, kad iestājas saistību izpildes termiņš.

Prasītājs prasību pamato ar astoņiem rēķiniem, kuriem apmaksas termiņš iestājies laikā no 2010.gada 5.janvāra līdz 2010.gada 10.aprīlim.

Polijas Republikas Civilkodeksā ietvertā norma (118.pants), kas paredz prasītāja prasībai trīs gadu noilguma termiņu, ir pilnā mērā attiecināma uz prasītāja prasību.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka prasītājs 2011.gada 12.maijā ir nosūtījis uz atbildētāja juridisko adresi ierakstītā sūtījumā pretenziju (lietas 1.sējuma 13.-16.lapa) par parāda piedziņu attiecībā uz visiem astoņiem rēķiniem, par kuriem 2013.gada 11.decembrī iesniedzis prasību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā. Tiesa konstatējusi, ka ar pretenzijas nosūtīšanu ir pārtraukts noilguma termiņš, noilgums nav iestājies.

Pirmās instances tiesa no rakstveida pierādījumiem lietā konstatējusi turpmāk norādīto.

No e-pasta sarakstes izdrukas (lietas 3.sējuma 18.-21.lapa) un Pasūtījuma Nr.3P/BL201009 (lietas 3.sējuma 22.-25.lapa) projekts "izgāztuves pārklāšana Jūrmalā "Priedaine", konstatējams, ka /pers. S/, kā atbildētāja pārdošanas projektu vadītājs, 20.10.2009. atbildētāja vārdā prasītājam ir pasūtījis materiālu "Bentomat AS20" 58000m^2 daudzumā, cena 1,20 *euro,* par summu 69 600,- *euro*. Kā piegādes adrese norādīta- Jūrmala, "Priedaine" 2501, Latvija, LV-2003. Lietā nepastāv strīds, ka pasūtījuma izdarīšanas laikā /pers. S/ bija atbildētāja darbinieks ar tiesībām veikt šāda veida pasūtījumus atbildētāja vārdā. Tas izriet arī no lietā esošās atbildētāja sagatavotās izziņas (lietas 3.sējuma 11.lapa). Izvērtējot atbildētāja iebildumus, tiesa nekonstatē pamatu minētā dokumenta ticamības apšaubīšanai. Lai iegūtu konkrētāku informāciju par pasūtījuma veikšanas apstākļiem, kā arī, iespējams, par tā izpildi, būtu bijis lietderīgi lietā nopratināt /pers. S/. Puses, vairākkārt atsaucoties savos paskaidrojumos uz minēto personu, tomēr nepieteica lūgumu par /pers. S/ uzaicināšanu sniegt liecības. Pie apstākļiem, ka atbildētājs pilnībā noliedz preču saņemšanu, kā arī apstākli, ka /pers. S/ neilgi pēc minētā pasūtījuma izdarīšanas vairs nebija darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju, bet kļuva par prasītāja sadarbības partneri (prasītājs nav apstrīdējis atbildētāja apgalvojumu, ka /pers. S/ šobrīd ir prasītāja sadarbības partneris), nenoskaidrojot pasūtījuma veikšanas apstākļus un motīvus, nevar izdarīt secinājumu, ka /pers. S/ ir rīkojies tikai atbildētāja (kā tā brīža darba devēja) interesēs.

Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980.gada 11.aprīļa Konvencijas par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem 11.pants noteic, ka nav nepieciešams, lai pirkuma -pārdevuma līgums tiktu noslēgts vai apstiprināts rakstiskā formā vai lai tas pakļautos citai prasībai attiecībā uz formu. Tas var tikt pierādīts jebkuriem līdzekļiem, tai skaitā ar liecinieku liecībām. 30.pantā noteikts, ka pārdevējam ir jāpiegādā prece, jānodod dokumentus, kuri attiecas uz šo preci un īpašuma tiesības uz preci atbilstoši līguma un šīs Konvencijas prasībām. 58.panta trešā daļa noteic, ka pircēja pienākums nav samaksāt cenu līdz tam laikam, kamēr viņam nav radusies iespēja apskatīt preci [..].

1956. gada 19. maija KONVENCIJAS PAR KRAVU STARPTAUTISKO AUTOPĀRVADĀJUMU LĪGUMU (CMR) 1.pantā noteikts, ka šī Konvencija tiek piemērota katram līgumam par kravu pārvadājumiem ar autotransportu par atlīdzību, kad līgumā norādītās kravas nosūtīšanas un saņemšanas vietas atrodas divās dažādās valstīs, no kurām vismaz viena ir Līgumslēdzēja valsts neatkarīgi no Līgumslēdzējas Puses dzīves vietas un nacionalitātes. Gan Polijas Republika, gan Latvijas Republika ir minētās konvencijas dalībvalsts. Konvencijas 9. pantā noteikts, ka pavadzīme ir pirmais pierādījums pārvadājuma līguma noslēgšanai, līguma nosacījumiem un tam, ka pārvadātājs ir saņēmis kravu.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1609, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013773 (lietas 1.sējuma 36.-43.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg uz sekojošu adresi – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 09.11.2009. ar parakstu apliecinājis /pers. O/, norādot personas kodu. Uz dokumentiem redzams zīmogs un spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls. Pārdošanas rēķina FVW/09/1609 apmaksas termiņš – 05.01.2010.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1615, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013782 (lietas 1.sējuma 44.-51.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg uz sekojošu adresi – Jūrmala, "Priedaine"2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 10.11.2009. ar parakstu apliecinājis /pers. O/, norādot personas kodu. Uz Preču piegādes pavadzīmes redzams spiedogs ar

atbildētāja rekvizītiem. Pārdošanas rēķina FVW/09/1615 apmaksas termiņš – 08.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

Lai arī dokumenti satur /pers. O/ personas kodu, puses nepieteica lūgumu uzaicināt minēto personu sniegt liecības.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1646, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013815 (lietas 1.sējuma 52.-59.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg uz sekojošu adresi – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 12.11.2009. ar parakstu apliecinājusi kāda neidentificēta persona. Uz CMR un Preču piegādes pavadzīmes redzams zīmogs un spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem. Pārdošanas rēķina FVW/09/1646 apmaksas termiņš – 12.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1645, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013851 (lietas 1.sējuma 60.-67.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg uz sekojošu adresi – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 16.11.2009. ar parakstu apliecinājusi kāda neidentificējama persona. Uz CMR un Preču piegādes pavadzīmes redzams zīmogs un spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem. Pārdošanas rēķina FVW/09/1645 apmaksas termiņš – 12.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1655, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013858 (lietas 1.sējuma 68.-75.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg sekojošā adresē – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 16.11.2009. ar parakstu apliecinājis kāds Vilis, kura rokrakstā rakstītais uzvārds nav nepārprotami salasāms. Uz Preču piegādes pavadzīmes redzams spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem, kāda neidentificēta persona ar parakstu apstiprinājusi kravas saņemšanu 14.11.2009. Pārdošanas rēķina FVW/09/1655 apmaksas termiņš – 15.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1664, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013864 (lietas 1.sējuma 76.-83.lapa) konstatējams, ka prasītājs nosūtījis preces "Bentomat AS20" 6000 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 750 kg sekojošā adresē – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003, Latvija, kā kravas izkraušanas vieta norādīta – Jūrmala, LV2003, Latvija. Kravas ar minēto preci saņemšanas faktu 16.11.2009. ar parakstu apliecinājis kāds Vilis, kura rokrakstā rakstītais uzvārds nav nepārprotami salasāms. Uz Preču piegādes pavadzīmes redzams spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem, kāda neidentificēta persona ar parakstu apstiprinājusi kravas saņemšanu 14.11.2009. Pārdošanas rēķina FVW/09/1664 apmaksas termiņš – 16.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

No Pārdošanas rēķina FVW/09/1666, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0013910 (lietas 1.sējuma 84.-90.lapa) konstatējams, ka prasītājs sagatavojis pārdošanas rēķinu par precēm "Bentomat AS20" 1200 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 150 kg, kā pircējs norādīts atbildētājs. CMR atbildētājs norādīts gan kā nosūtītājs, gan kā saņēmējs, kā preces izkraušanas vieta norādīts "pašu saņemšana". CMR nav atzīmes par to, ka krava ar minēto preci saņemta. Uz Preču piegādes pavadzīmes redzams spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem, tajā norādīts, ka krava saņemta 18.11.2009., redzams neatšifrēts paraksts. Pārdošanas rēķina FVW/09/1666 apmaksas termiņš – 16.01.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

No Pārdošanas rēķina FVW/10/0090, starptautiskās preču-transporta pavadzīmes CMR, Preču piegādes pavadzīmes Nr.DN-0014433 (lietas 1.sējuma 91.-100.lapa) konstatējams, ka prasītājs sagatavojis pārdošanas rēķinu par precēm "Bentomat AS20" 400 m^2 un "Saline seal – pilns komplekts" 50 kg, "Redstop"1440 LNM. CMR atbildētājs norādīts gan kā nosūtītājs, gan kā saņēmējs, kā preces izkraušanas vieta norādīts "pašu saņemšana". CMR nav atzīmes par to, ka krava ar preci saņemta. Uz Preču piegādes pavadzīmes redzams spiedogs ar atbildētāja rekvizītiem, tajā nav norādīts kravas saņemšanas datums, redzams neatšifrēts paraksts. Pārdošanas rēķina FVW/10/0090 apmaksas termiņš – 10.04.2010. Lietas 2.sējuma 58.lapā aploksnē atrodas konkrētās CMR oriģināls.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos un 2014.gada 27.novembra izziņā (lietas 1.sējuma 167.lapa) ir pilnībā noliedzis jebkādu tiesisku attiecību pastāvēšanu starp atbildētāju un /pers. O/, personas kods /personas kods/. Atbildētājs norādījis, ka minētā persona nav bijusi atbildētāja darbinieks, nedz pilnvarotais pārstāvis, kā arī atbildētājs ar minēto personu nav slēguši civiltiesiskus darījumus, kas radītu tiesiskas sekas.

Atbildētājs lūguma par ekspertīzes nozīmēšanu pamatojumam ir iesniedzis lietā /pers. M/ iesniegumu, kurā viņš norāda, ka neatceras vai parakstījis preču pavadzīmes ar CETCO POLAND, kā arī apšauba, vai CETCO POLAND preces piegādāja uz SIA "OK Būvmateriāli" noliktavu Piedrujas ielā 3D (lietas 1.sējuma 168.lapa). Puses netika pieteikušas lūgumu nopratināt minēto personu liecinieka statusā.

Atbildētājs norādījis, ka 2009.gadā preču pavadzīmes rēķinus bija tiesīgi parakstīt /pers. N/ un /pers. M/. /pers. M/ bija tiesīgs parakstīt arī CMR. (lietas 2.sējuma 21.lapa).

Attiecībā uz prasības pieteikumam pievienotajām pavadzīmēm, kuras no preču saņēmēja puses ir parakstījis kāds Vilis, kuru uzvārds nav salasāms, atbildētājs informējis, ka noliedz tiesisku attiecību pastāvēšanu starp atbildētāju un Vili. Atbildētājs norādījis, ka minētā persona nav bijusi atbildētāja darbinieks, nedz pilnvarotais pārstāvis, kā arī atbildētājs ar minēto personu nav slēguši civiltiesiskus darījumus, kas radītu tiesiskas sekas. (lietas 2.sējuma 20.lapa).

Lietā tikusi noteikta rokraksta ekspertīze ar mērķi noteikt vai parakstu uz prasītāja iesniegtā CMR dokumenta – GA 2519J GA 85834, Delivery Note 13851, dokumenta ailē 24 – izpildītja kāds no atbildētāja darbiniekiem – /pers. N/ vai /pers. M/ vai kāda cita persona. Atzinumā norādīts, ka parakstu izpildījušo personu nav varēts noteikt (lietas 2.sējuma 87.-89.lapa).

Lietas 3.sējuma 12.lapā esošajā atbildētāja sagatavotajā izziņā atbildētājs aprakstījis uzņēmumā esošo kārtību saistībā ar zīmogu lietošanu laika posmā no 2009.gada novembra līdz 2010.gada martam.

No Valsts ieņēmuma dienesta izziņas (lietas 3.sējuma 13.lapa) konstatējams, ka laika periodā no 2009.gada 1.novembra līdz 2015.gada 30.novembrim iesniegtajos OK BŪVMATERĀLI SIA ziņojumos par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēja darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākumu nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī nav uzrādītas personas: /pers. O/ un /pers. BO/.

Ņemot vērā konstatētos lietas apstākļus, tiesa konstatējusi, ka atbildētāja pilnvarotā persona veikusi pasūtījumu, ka prasītājs daļu no pasūtītās preces un pasūtījumā neiekļautu preci ir nodevis pārvadātājam nosūtīšanai uz adresi – Jūrmala, "Priedaine" 2501, LV-2003. Tomēr no lietā iesniegtajiem pierādījumiem tiesa nav konstatējusi, ka ir nepārprotami pierādījumi, ka atbildētājs preces pieņēmis. Atbildētājs noliedz, ka atbildētāja pilnvarotā persona jebkad būtu veikusi preču pieņemšanu norādītajā adresē. Tiesa norādījusi, ka sešās no astoņām CMR kā kravas izkraušanas vieta norādīta- Jūrmala, LV2003, Latvija, kas būtībā ir visai nekonkrēta vieta. Divās no CMR vispār nav norādīta kravas izkraušanas vieta. Apstāklis vien, ka uz atsevišķiem dokumentiem ir redzams zīmogs (spiedogs) ar atbildētāja rekvizītiem, iztrūkstot citiem pierādījumiem, nedod pamatu secinājumam, ka tieši atbildētāja pilnvarota persona ir preces pieņēmusi. Visu tiesvedības laiku atbildētājs konsekventi noliedzis, ka saņēmis prasītāja norādīto preci.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka tas apstāklis vien, ka pasūtījumu veikusi atbildētāja pilnvarota persona, neliecina par to, ka atbildētājs

tiešām saņēmis tās preces, kuru apmaksai izrakstīti rēķini.

Prasītājs nav atspēkojis atbildētāja argumentu, ka preces atbildētājs faktiski nav saņēmis. No pierādījumiem lietā tiesa nevar izdarīt viennozīmīgus secinājumus, ka prasītāja nosūtīto preci saņēmis tieši atbildētājs. Visā tiesvedības gaitā prasītājs tā arī nav varējis pamatot, kādu iemeslu dēļ ir nosūtīti dažādi produkti, lai gan /pers. S/ pasūtījumā (uz kuru atsaucas prasītājs) ir norādīts tikai viens produkta veids. Minētā iemesla dēļ, tiesa no lietā iesniegtajiem pierādījumiem nevar konstatēt arī citus apstākļus, piemēram, ka piegāde veikta pilnā apjomā, ka prece bijusi atbilstošā kvalitātē un tikusi pieņemta bez pretenzijām.

Nav pamata secināt, ka iestājies pasūtītāja pienākums veikt samaksu. Tāpēc prasība ir noraidāma kā nepierādīta.

Pirmās instances tiesa secinājusi, tā kā nav pierādītas prasītāja tiesības prasīt pamatparāda piedziņu, tad arī prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu un tiesībām saņemt likumiskos procentus - nav pamatota, prasība ir noraidāma pilnībā.

Par Gulbenes rajona tiesas 2017.gada 1.novembra spriedumu CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA pilnvarotais pārstāvis /pers. F/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedumu pārsūdz pilnībā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzskata, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā sekojošus apstākļus.

Pirmās instances tiesa ignorēja apstākli, ka uz preču pavadzīmēm (delivery notes) atrodas atbildētāja zīmoga nospiedums, par kura atrašanos uz minētajiem dokumentiem atbildētājs nevarēja neko paskaidrot, spriedumā norādot, ka minētais fakts nedod pamatu secinājumam ka atbildētājs saņēma preces.

Pirmās instances tiesa neizvērtēja apstākli, ka atbildētājs, izmantojot kā iebildumu pret prasību apgalvojumu par to, ka zīmogs, kura nospiedums atrodas uz preču piegādi apstiprinošiem dokumentiem, ticis nelikumīgi izmantots no nezināmo personu puses, tajā pašā laikā nav veicis nekādas darbības sadarbībā ar prasītāju vai patstāvīgi, lai mēģinātu noskaidrot šīs personas un informētu kompetentās iestādes par šo situāciju.

Pirmās instances tiesā savā spriedumā atsaucas uz atbildētāja piestādīto vienpersoniski sagatavoto par it kā pastāvošo zīmogu lietošanas kārtību atbildētāja uzņēmumā, kaut gan iztiesāšanas laikā tika noskaidrots, ka atbildētājs nevar nodrošināt paša izstrādātās instrukcijas izmantošanu, jo uz dažiem dokumentiem, kuri agrāk tika iesniegti rokraksta ekspertīzes veikšanai, iztrūkst zīmogs, kas ir pretrunā ar atbildētāja vēlāk sagatavoto un tiesai iesniegto izziņu par zīmogu izmantošanas kārtību, kas prasītāja ieskatā liecina par faktu sagrozīšanu no atbildētāja puses.

Prasītājs uzsver, ka uzskata prasību par pierādītu, balstoties uz preču piegādes dokumentiem un lūdz atcelt 2017.gada 1.novembra Gulbenes tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. F/ apelācijas sūdzību uzturēja spēkā un sniedza paskaidrojumus saskaņā ar tajā izteiktajiem argumentiem. Paskaidroja, ka tiesa taisot spriedumu nav ņēmusi vērā apelācijas sūdzībā minētos apstākļus.

Atbildētājas SIA "OK Būvmateriāli" pārstāve /pers. BS/ tiesas sēdē prasību neatzina, norādīja, ka pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izteiktajiem argumentiem. Norādīja, ka tikai pēc spiedoga nospieduma uz pavadzīmēm nevar konstatēt, ka atbildētāja ir saņēmusi piegādātās preces, norādīja, ka pavadzīmēs norādītais Jūrmalas indekss vispār neeksistē. Paskaidroja, ka savstarpējā līguma nosacījumi atšķiras no pavadzīmēs norādītā. Attiecībā par spiedogu paskaidroja, ka /pers. S/ iepriekš strādājis pie atbildētājas un viņam ir bijusi iespēja tikt pie šī spiedoga. Norādīja, ka pēc lietā iesniegtajām pavadzīmēm sadarbība vēl turpinājusies- tikušas piegādātas preces par kurām veikta samaksa.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējot apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka prasība ir noraidāma .

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, novērtējot pirmās instances tiesas motīvus, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas 2017.gada 1. novembra sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, tiesas kolēģija secina, ka tie nav vērtējami kā tādi, kas dotu pamatu citāda sprieduma taisīšanai.

Kā nepamatots vērtējams arguments apelācijas sūdzībā, ka pirmās instances tiesa ignorēja apstākli, ka uz preču pavadzīmēm atrodas atbildētāja zīmoga nospiedums, par kura atrašanos uz minētajiem dokumentiem atbildētājs nevarēja neko paskaidrot.

Pirmās instances tiesa ir pamatoti ir atsaukusies uz Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980.gada 11.aprīļa Konvencijas par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līguma 11.pantu, kas nosaka, ka nav nepieciešams, lai pirkuma- pārdevuma līgums tiktu noslēgts vai apstiprināts rakstiskā formā vai lai tas pakļautos citai prasībai attiecībā uz formu. Tas var tikt pierādīts jebkuriem līdzekļiem, tai skaitā ar liecinieku liecībām. 30.pantā noteikts, ka pārdevējam ir jāpiegādā prece, jānodod dokumentus, kuri attiecas uz šo preci un īpašuma tiesības uz preci atbilstoši līguma un šīs Konvencijas prasībām. 58.panta trešā daļā noteikts, ka pircēja pienākums nav samaksāt cenu līdz tam laikam, kamēr viņam nav radusies iespēja apskatīt preci [..].

No minētā nepārprotami secināms, ka tikai tas apstāklis vien, ka uz preču pavadzīmēm atrodas atbildētāja zīmoga nospiedums, nevar kalpot par pierādījumu apgalvojumam, ka atbildētājs minētās preces ir saņēmis.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā minēto, ka pirmās instances tiesa neizvērtēja apstākli, ka atbildētājs, izmantojot kā iebildumu pret prasību apgalvojumu par to, ka zīmogs, kura nospiedums atrodas uz preču piegādi apstiprinošiem dokumentiem, ticis nelikumīgi izmantots no nezināmo personu puses, bet nav veicis nekādas darbības sadarbībā ar prasītāju vai patstāvīgi, lai mēģinātu noskaidrot šīs personas un informētu kompetentās iestādes par šo situāciju, tiesas kolēģija norāda, ka, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, tieši prasītājam ir jāpierāda sava prasība un tajā minētie prasījumi.

Asociētais profesors /pers. BU/ šajā sakarā ir norādījis: "Pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips – *ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat* (jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, un nevis tam, kurš noliedz). Tādējādi *onus probandi* vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības. Līdz brīdim, kamēr prasītājs nav pierādījis prasību, atbildētājam nekas nav jāpierāda, viņš prasību var noliegt (neatzīt) bez jebkādiem pierādījumiem." (Līcis A. Prasības tiesvedībā un pierādījumi. Rīga: TNA, 2003., 72.lpp.). Savukārt, profesors V.Bukovskis, raksturojot prasītāja vispārīgos pierādīšanas pienākumus, ir norādījis: "prasītājam jāpierāda:

1) prasības aktīvais pamats, t.i., ka viņam pieder tās tiesības, kuru aizstāvēšanu viņš lūdz (īpašuma vai valdīšanas tiesības, prasījuma tiesības, kas pamatotas uz līguma vai likuma); 2) prasības pasīvais pamats, t.i., ka šīs viņa tiesības aizskartas vai ka atbildētājs šo tiesību realizēšanai liek šķēršļus ceļā,

kādēļ viņam vajadzīga aizsardzība." (Bukovskis V.Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: autora izdevums, 1933., 341.lpp.).

Tādējādi konstatējams, ka prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu, nav atbrīvota no to apstākļu, ar kuriem prasītāja pamato savu prasījumu, pierādīšanas un atbilstīgu pierādījumu iesniegšanas, kas šajā gadījumā nav veikts.

Lietas 3.sējuma 12.lapā esošajā atbildētāja sagatavotajā izziņā atbildētājs aprakstījis uzņēmumā esošo kārtību saistībā ar zīmogu lietošanu laika posmā no 2009.gada novembra līdz 2010.gada martam.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka iztiesāšanas laikā tika noskaidrots, ka atbildētājs nevar nodrošināt paša izstrādātās instrukcijas izmantošanu, jo uz dažiem dokumentiem, kuri agrāk tika iesniegti rokraksta ekspertīzes veikšanai, iztrūkst zīmogs, kas ir pretrunā ar atbildētāja vēlāk sagatavoto un tiesai iesniegto izziņu par zīmogu izmantošanas kārtību.

Tiesas kolēģijas ieskatā minētie apstākļi paši par sevi nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka atbildētājs ir saņēmis prasībā minētās preces. Prasītāja civillietai pievienotie dokumenti, kuri prasītāja ieskatā pierāda prasītāja preču piegādi un saņemšanu, ir izrakstīti uz piegādes adresi Jūrmalā, "Priedaine", kas nav bijis atbildētāja darbu veikšanas objekts, un ir parakstīti no personu puses, kas nav bijuši atbildētāja darbinieki. Atbildētājas pārstāve apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka pavadzīmēs norādītais Jūrmalas indekss vispār neeksistē.

Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka prasītājs nav atspēkojis atbildētāja argumentu, ka preces atbildētājs faktiski nav saņēmis. No pierādījumiem lietā nav iespējams izdarīt viennozīmīgus secinājumus, ka prasītāja nosūtīto preci saņēmis tieši atbildētājs.

Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, pirmās instances tiesas spriedums vērtējams kā pamatots un lietas apstākļiem atbilstošs un apelācijas sūdzība kā nepamatota.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu atbildētāja labā piedzītie ar lietas vešanu saistītie izdevumi apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas b) apakšpunktam, ņemot vērā, ka lieta tiek izskatīta divās tiesu instancēs, piedzenami- 2850,- *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, no prasītājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi- par pasta pakalpojumiem lietā apelācijas instancē 1,12 *euro*, ko pamato kancelejas izziņa par tiesas izdevumiem civillietā (lietas 4.sējums 2. lapa), kas kopā ar izdevumiem pirmajā instancē 57,66 *euro* sastāda 58,78 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmajai daļai, sprieduma rezolutīvajā daļā nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.pantu, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA prasību pret SIA „OK Būvmateriāli", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par parāda piedziņu **noraidīt.**

Piedzīt no CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA par labu SIA „OK Būvmateriāli", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2850,- *euro* (divi tūkstoši astoņi simti piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/ Sp.z.o.o /pers. E/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 57,66 *euro* (piecdesmit septiņi *euro* un 66 centus), kas ieskaitāmi: saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41 b, Rīga, reģ. Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C29550914.

Noteikt CETCO POLAND Sp.z.o.o KOMANDYTOWO AKCYJNA termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu samaksu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Izdevumu samaksas gadījumā valsts labā maksājumu apliecinošais dokuments iesniedzams Vidzemes apgabaltiesā minētajā termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 4. aprīļa, ja ir iemesli, kas minēti Civilprocesa likuma 451., 452.pantā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre

Tiesneses R. Liepiņa

Dz. Apine